Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

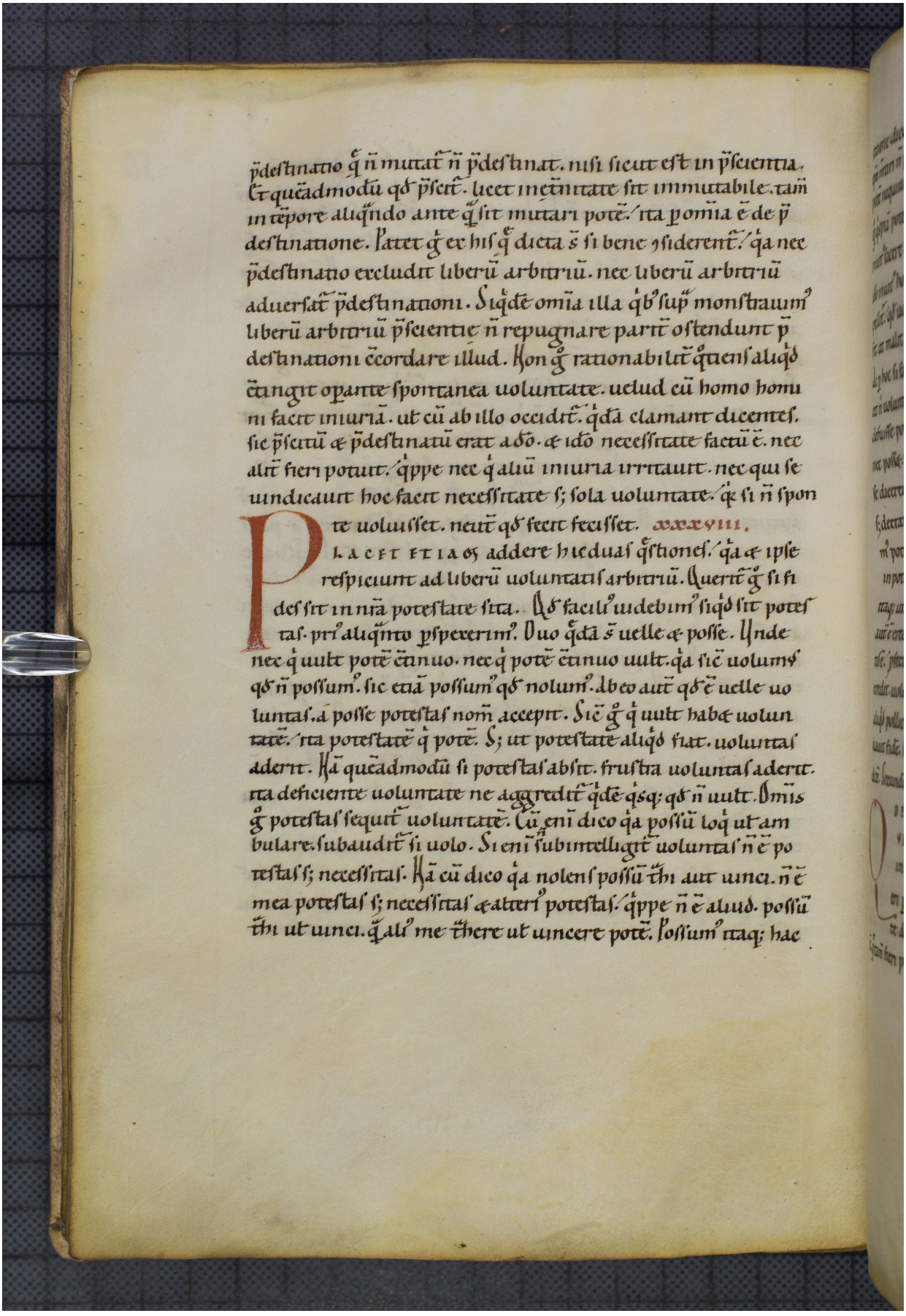

pdestinatio q̄ ñ mutat ñ pdestinat. nisi sicut est in pscientia. Et quēadmodū qđ pscit. licet in ētinitate sit immutabile. tam in tēpore aliq̄ndo ante q̄ sit mutari potē. ita pomia ē de p destinatione. Patet g̈ ex his q̄ dicta s̄ si bene ꝓsiderent. qa nec pdestinatio excludit liberū arbitriū. nec liberū arbitriū aduersat pdestinationi. Siq̄dē omia illa q̄b sup monstrauim liberū arbitriū pscientie ñ repugnare patit ostendunt p destinationi cōcordare illud. Non g̈ rationabilit q̄uis aliq̄d cōtingit opante spontanea uoluntate. uelud cū homo homini facit iniuriā. ut cū ab illo occidit. q̄dā clamant dicentes. sic pscitū æ pdestinatū erat adō. æ ido necessitate factū ē. nec alit fieri potuit. q̄ppe nec q̄ aliū iniuria irritauit. nec qui se uindicauit hoc facit necessitate s; sola uoluntate. q̄ si ñ spon te uoluisset. neit qđ fecit fecisset. xxxviii.

Placet etiaꝫ addere hic duas q̄stiones. qa æ ipse respiciunt ad liberū uoluntatis arbitriū. Quert g̈ si fi des sit in nra potestate sita. Qđ facilius uidebim si q̄d sit potestas. pri aliq̄nto ꝓspexerim. Duo q̄dā s̄ uelle æ posse. Unde nec q̄ uult potē ētinuo. nec q̄ potē ētinuo uult. qa sic uolumꝰ qđ ñ possum. sic etiā possumꝰ qđ nolumꝰ. Abeo aut qđ ē uelle uoluntas. a posse potestas nom accepit. Sic g̈ q̄ uult habæ uoluntatē. ita potestatē q̄ potē. S; ut potestate aliq̄d fiat. uoluntas aderit. Hā quēadmodū si potestas absit. frustra uoluntas aderit. ita deficiente uoluntate ne aggredit q̄dē q̄sq; qđ ñ uult. Omis g̈ potestas sequit uoluntatē. Cū enī dico qa possū loq ut ambulare. subaudit si uolo. Si enī subintelligit uoluntas ñ ē potestas s; necessitas. Hā cū dico qa nolens possū thi aut uinci. ñ ē mea potestas s; necessitas æ alterī potestas. q̄ppe ñ ē aliud. possū thi ut uinci. q̄liꝰ me there ut uincere potē. Possumꝰ itaq; hac